

(Sliwitz или Sliwnitz), Slivnca (Schleinitz, Slivnckī, Slivnica), Slivnizza, Slivno (Sliwno), Slivonice (Sliwonitz), Slivar, Slivovice (Slibowitz), Sliv (Zliw), Sliwennetz, Sliwitz, Slivki, Sliwnica (dolna и gorna), Sliwniki, Sliwno male, Sliwno horejni, Sliwno dolejni и т. н.¹⁾ Множеството номенклатурни имена съ Slieve въ Ирландия нѣматъ нищо общо съ славянскитѣ корени отъ „сливамъ“ или „слива“. Отъ славъ (славянинъ, слава) сж българскитѣ: с. Славина, Царибродско; Славкова, Троянско; Славовица, Плѣвенско и др.; Славополє, Орханійско; Славщица, Ловешко; Славотинъ, Фердинандско и др. (Ср. въ цитирания рѣчникъ: Slavin, Slavina, Slavinec (Slawinetz), Slavne, Slavnic, Slavinje и т. н.). Сливенъ у повечето чужденци се прѣдава съ Slivno. Въ Чехия заселища Slivno има нѣколко. (Ср. «Boj Iaroslava ze Slivno s Tatary u Olomouce», фреска въ замѣка Zelenohorska; тя е много интересна; вж. списанието Světozor, 1886, р. 637). Отъ подобнитѣ и неимѣющи нищо общо съ Сливенъ имена сж: Стилвони, общо съ грѣцкия правописъ за Сливенъ. Стилвони, отъ Египетския календаръ за имена на планети: Τὴν δὲ τετάρτην ἡμέραν Στιλβοντι. Σαλμῆνοι, ἑδνος νομαδικόν = номади въ стара Арабия, послѣ Σόλουρι, града Σιβλία въ Птоломей, Σίλβιον на Плиний и т. н. въ Фригия²⁾. Въ тая посока могатъ да се изредатъ сума имена малко или много подобни на Сливенъ, които нѣматъ никаква свѣрзка съ него, и не могатъ да породятъ съмнѣние, че той е, като име, отъ грѣцки или чуждъ на славянитѣ произходъ³⁾.

¹⁾ Ср. Rudolph, Orts-Lexikon von Deutschland bd. 2. Като прѣземе ср. Sliwin, полска фамилия (Janze Sliwina). Sliwnicius (Mathias) или Sliwntzki, съврѣмениятъ прочутъ пианистъ Сливинскій и т. н., прѣдима отъ полски произходъ, неимѣющи нищо общо съ Сливенъ, като градъ.

²⁾ Ср. Const. Porphy. (de them.) III. р. 453.

³⁾ Хилфердингъ, вѣроятно, е намѣрилъ въ самата Гърция слѣди отъ славянското Сливно или Сливъно, ср. за него въ Б. кн. ч. II. год. III. кн. I. 19: Σλιβενα = Сливно; Σλιβνα = Сливъно, което още по-малко чудно ще бжде, като си припомнимъ неоспоримитѣ данни за сума славянски заселища тамъ, днесъ, разбира се, повечето изчезнали, па и думитѣ на Вилибалдъ за началото на VIII-я вѣкъ, че „Монембасия“, най-южния градъ на днешна Спарта, билъ въ «terra Sclavonica».